



Sisukord

I Seadusandlikud aktid

OTSUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus (EL) 2017/864, 17. mai 2017, Euroopa kultuuripärandiaasta (2018) kohta 1

II Muud kui seadusandlikud aktid

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

- ★ Teave Euroopa Liidu ja Cooki saarte valitsuse vahelise säästva kalapüügi partnerluslepingu jõustumise kohta 10
- ★ Nõukogu otsus (EL) 2017/865, 11. mai 2017, Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel allkirjastamise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õiguslast koostööd kriminaalasjades 11
- ★ Nõukogu otsus (EL) 2017/866, 11. mai 2017, Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel allkirjastamise kohta seoses varjupaiga ja mittetagasisaatmisega 13

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2017/867, 7. veebruar 2017, omandiõiguse osalise üleandmise korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL artikli 76 alusel kaitstavate kokkulepete klasside kohta ⁽¹⁾ 15

(¹) EMPs kohaldatav tekst

Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/868, 19. mai 2017, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 20

OTSUSED

★ Nõukogu otsus (EL, Euratom) 2017/869, 16. mai 2017, millega nimetatakse ametisse kontrol-likoju liige 22

Parandused

★ Komisjoni 7. aprilli 2017. aasta määruse (EL) 2017/693 (millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 396/2005 II, III ja V lisa seoses teatavates toodetes või nende pinnal esinevate bitertanooli, kloromekvaadi ja tebufenpüraadi jääkide piirnormidega) parandus (ELT L 101, 13.4.2017) 23

I

(Seadusandlikud aktid)

OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS (EL) 2017/864,**17. mai 2017,****Euroopa kultuuripärandiaasta (2018) kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 167,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa kultuuripärandi eesmärgid, põhimõtted ja väärtused kujutavad endast Euroopa ühist ajaloolise mälu, mõistmise, identiteedi, dialoogi, ühtekuuluvuse ja loovuse allikat. Kultuuripärandil on Euroopa Liidus täita oma osa ning Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) preambulis on märgitud, et allakirjutanud said „innustust Euroopa kultuurilisest, religioosest ja humanistlikust pärandist“.
- (2) ELi lepingu artikli 3 lõikes 3 on märgitud, et liit austab oma rikkalikku kultuurilist ja keelelist mitmekesisust ning tagab Euroopa kultuuripärandi kaitse ja arendamise.
- (3) Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikkel 167 paneb liidule ülesande aidata kaasa liikmesriikide kultuuri õitsengule, ühtlasi respekteerides nende rahvuslikku ja regionaalset mitmekesisust ning samal ajal rõhutades ühist kultuuripärandit. Liidu meetmete eesmärk on ergutada liikmesriikidevahelist koostööd ning vajaduse korral toetada ja täiendada liikmesriikide tegevust, muu hulgas Euroopa rahvaste kultuuri ja ajaloo alaste teadmiste parandamist ja levitamist ning üleeuroopalise tähtsusega kultuuripärandi säilitamist ja kaitsmist.
- (4) Nagu komisjon rõhutas oma 22. juuli 2014. aasta teatises „Euroopa kultuuripärand – ühtse lähenemisviisi suunas“, tuleb kultuuripärandit käsitada kui ühisvara ja ühishüve, mida säilitatakse tulevaste põlvkondade jaoks. Seetõttu on kultuuripärandi kaitse kõigi sidusrühmade ühine kohustus.
- (5) Kultuuripärand on Euroopa ühiskonna jaoks kultuurilisest, keskkonna, sotsiaalsest ja majanduslikust vaatepunktist väga väärtuslik. Seega on selle jätkusuutlik haldamine 21. sajandi strateegiline valik, nagu rõhutas nõukogu oma 21. mai 2014. aasta järeldustes ⁽³⁾. Kultuuripärandi panust väärtuste loomise, oskuste ja töökohtade ning elukvaliteedi seisukohast on alahinnatud.

⁽¹⁾ ELT C 88, 21.3.2017, lk 7.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 27. aprilli 2017. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 11. mai 2017. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 21. mai 2014. aasta järeldused kultuuripärandi kui jätkusuutliku Euroopa strateegilise ressursi kohta (ELT C 183, 14.6.2014, lk 36).

- (6) Kultuuripäränd on Euroopa kultuurivaldkonna tegevuskavas ⁽¹⁾ kesksel kohal ning aitab saavutada selle eesmärgi, milleks on kultuurilise mitmekesisuse ja kultuuridevahelise dialoogi edendamine, kultuuri kui loovuse allika edendamine ning kultuuri kui liidu rahvusvaheliste suhete olulise mõjuri edendamine. See on ka üks neljast Euroopa kultuurialase koostöö prioriteedist aastateks 2015–2018, nagu on sätestatud praeguses kultuurivaldkonna tegevuskavas, mille nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajad võtsid vastu 25. novembril 2014 ⁽²⁾.
- (7) Nõukogu märkis oma 21. mai 2014. aasta järeldustes, et kultuuripäränd hõlmab minevikupärändit mis tahes kujul ja aspektides, st materiaalsel, mittemateriaalsel ja digitaalsel (digitaalsena loodud või digiteeritud) pärändit, sealhulgas mälestisi, paiku, maastikke, oskusi, tavasid, teadmisi ja inimloomingu väljendusi, samuti kollektioone, mida säilitavad ja haldavad riiklikud ja eraõiguslikud asutused, nagu muuseumid, raamatukogud ja arhiivid. Kultuuripäränd hõlmab ka filmipärändit.
- (8) Kultuuripäränd on sepiatud sajandite jooksul Euroopat asustanud eri tsivilisatsioonide kultuuri väljendusvormide koostoime teel. Euroopa kultuuripärändiaasta aitab ergutada ja edendada arusaamist, et kultuurilise väljenduse mitmekesisuse kaitsmine ja edendamine on tähtis. Sellist arusaamist võiks saavutada haridusprogrammide ja üldsuse teadlikkust suurendavate programmide kaudu kooskõlas UNESCO 2005. aasta kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamise konventsiooniga, mille osalised on ka liit ja selle liikmesriigid.
- (9) Kooskõlas ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni (millega liit ja enamik liikmesriike on ühinenud) artikliga 30 tunnistavad konventsiooni osalisriigid puuetega inimeste õigust osaleda teistega võrdsetel alustel kultuurielus ning võtavad kõik asjakohased meetmed, et tagada puuetega inimestele muu hulgas juurdepääs sellistele kultuuriürituste toimumispaikadele või teenustele, nagu teatrid, muuseumid, kinod, raamatukogud ja turismiteenused, ning võimalikult hea juurdepääs riikliku kultuurilise tähtsusega mälestusmärkidele ja kultuurimälestistele.
- (10) Euroopa puuetega inimeste vajadusi arvestava linna auhind on näidanud, et puuetega inimestele, eakatele ja liikumispuude või muud liiki ajutise füüsilise vaegusega inimestele saab juurdepääsu linnade kultuuripärändile võimaldada viisil, millega austatakse kultuuripärändi olemust ja väärtusi, ning see on ka hea tava.
- (11) Kultuuripärändil on oluline roll kogukonna ühtekuuluvuses ajal, mil kultuuriline mitmekesisus Euroopa ühiskondades suureneb. Euroopa kultuuripärändi märgise saanud paikadel on oluline Euroopa mõõde, kuna need valiti välja nende tähtsuse tõttu Euroopa ajaloos. Koos Euroopa kultuuripealinnadega tugevdavad need paigad Euroopa kodanikes tunnet, et nad kuuluvad ühtsesse Euroopa ruumi. Seetõttu tuleks püüda Euroopa kultuuripärändiaastat täiendada. Uued osaluspõhised ja kultuuridevahelised lähenemisviisid kultuuripärändipoliitikale ja haridusalastele algatustele, mis annavad kõigile kultuuripärändi vormidele võrdse väärikuse, võivad suurendada usaldust, vastastikust tunnustamist ja sotsiaalset ühtekuuluvust, nagu on näidanud ka rahvusvaheline koostöö Euroopa Nõukogu raames.
- (12) Kultuuripärändi rolli on tunnustatud ka ÜRO 2030. aasta säästva arengu tegevuskavas („tegevuskava 2030“), milles säästva arengu horisontaalsete põhimõtetenähtetena tunnustatakse maailmakodanikuks olemist, kultuurilist mitmekesisust ja kultuuridevahelist dialoogi. Tegevuskava 2030 tunnistatakse, et kõik kultuurid ja tsivilisatsioonid saavad panustada ning on säästvate arengule oluliseks kaasaaitajaks. Kultuuri on sõnaselgelt mainitud mitmes 2030. aasta tegevuskava säästva arengu eesmärgis, eelkõige 11. eesmärgis (linnad/päränd), nagu ka 4. eesmärgis (haridus), ning seoses turismiga 8. eesmärgis (jätkusuutlik majanduskasv) ja 12. eesmärgis (tarbimismudelid).
- (13) Rahvusvahelisel tasandil järjest enam tunnustatud vajadus asetada inimesed ja inimlikud väärtused laiendatud ja valdkonnaülese kultuuripärändi kontseptsiooni keskmesse rõhutab vajadust võimaldada kultuuripärändile laiemat juurdepääsu, muu hulgas arvestades selle positiivset mõju elukvaliteedile. Sellise laiema juurdepääsu võib saavutada, kui püüda jõuda erinevate sihtrühmadeni ning suurendada juurdepääsu kohtadele, hoonetele, toodetele ja teenustele, võttes arvesse erivajadusi ja demograafiliste muutuste mõju.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. novembri 2007. aasta resolutsioon Euroopa kultuurivaldkonna tegevuskava kohta (ELT C 287, 29.11.2007, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate järeldused kultuurivaldkonna tegevuskava (2015–2018) kohta (ELT C 463, 23.12.2014, lk 4).

- (14) Kultuuripärandi hooldamise, restaureerimise, säilitamise, taaskasutamise, kättesaadavuse ja edendamise ning sellega seotud teenuseid käsitlev poliitika kuulub peamiselt liikmesriigi, piirkondliku või kohaliku tasandi kohustuste hulka. Sellegipoolest on kultuuripärandil selge Euroopa mõõde, mida käsitletakse lisaks kultuuripoliitikale mitme muu liidu poliitikavaldkonna (näiteks haridus, põllumajandus ja maaelu areng, regionaalareng, sotsiaalne ühtekuuluvus, merendus, keskkond, turism, digitaalarengu tegevuskava, teadusuuringud ja innovatsioon ning teabevahetus) kaudu.
- (15) 2018. aasta on Euroopale ja selle kultuuripärandile sümboolse ja ajaloolise tähtsusega, kuna see tähistab mitmeid olulisi sündmusi, näiteks 100 aasta möödumist I maailmasõja lõpust ja mitme liikmesriigi iseseisvumisest, nagu ka 400 aasta möödumist Kolmekümneaastase sõja algusest. Euroopa kultuuripärandiaasta saab seetõttu pakkuda Euroopa kodanikele võimalusi tänapäeva paremaks mõistmiseks mineviku mitmekülgsena ja ühise mõistmise kaudu.
- (16) Selleks et täielikult realiseerida kultuuripärandi potentsiaali Euroopa ühiskondade ja majanduse jaoks, on kultuuripärandi kaitse, rikastamine ja haldamise puhul vaja tõhusat kaasavat (st mitmetasandilist ja mitmeid sidusrühmi hõlmavat) juhtimist ja tõhustatud valdkondadevahelist koostööd, nagu nõukogu on märkinud oma 25. novembri 2014. aasta järeldustes ⁽¹⁾. Selline juhtimine ja koostöö hõlmab kõiki sidusrühmi, sh valitsusasutusi, kultuuripärandi valdkonda, erasektori osalejaid ja kodanikuühiskonna organisatsioone, näiteks valitsusväliseid organisatsioone ja vabatahtlikkuse alusel tegutsevaid organisatsioone.
- (17) Lisaks kutsus nõukogu oma 25. novembri 2014. aasta järeldustes komisjoni üles kaaluma ettepaneku esitamist Euroopa kultuuripärandiaasta kohta.
- (18) Euroopa Parlament soovitas oma 8. septembri 2015. aasta resolutsioonis nimetada Euroopa kultuuripärandiaastaks eelistatavalt 2018. aasta.
- (19) Regioonide Komitee väljendas oma 16. aprilli 2015. aasta arvamuses ⁽²⁾ heameelt nõukogu üleskutse üle kaaluda Euroopa kultuuripärandiaastat, rõhutades selle panust ühiste eesmärkide teostamisse kogu Euroopa kontekstis.
- (20) Euroopa kultuuripärandiaasta väljakuulutamine on tõhus viis suurendada üldsuse teadlikkust, levitades teavet heade tavade kohta, edendades poliitilist mõttevahetust, teadusuuringuid ja innovatsiooni ning parandades kvalitatiivsete tõendite ja kvantitatiivsete andmete, sh statistika kogumist kultuuripärandi sotsiaalse ja majandusliku mõju kohta ning nende andmete analüüsi. Luues keskkonna, kus neid eesmärke edendatakse samal ajal nii liidu, liikmesriigi, piirkondlikul kui ka kohalikul tasandil, on võimalik saavutada suurem sünergia ja ressursse paremini kasutada. Sellega seoses peaks komisjon tegema tihedat koostööd Euroopa Parlamendi, nõukogu ja liikmesriikidega, Regioonide Komiteega ja liidu tasandil kultuuripärandiga tegelevate organite ja ühendustega ning andma neile õigeaegselt teavet. Selleks et tagada Euroopa kultuuripärandiaasta jaoks kavandatud tegevuste Euroopa mõõde, julgustatakse liikmesriike omavahel koostööd tegema.
- (21) Kultuuripärand hõlmab ka osalemist eri programmides välissuhete vallas, peamiselt Lähis-Idas, kuid ka mujal. Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning komisjoni 8. juuni 2016. aasta ühisteatesis „Rahvusvaheliste kultuurisuhete ELi strateegia“ rõhutati, et kultuuripärandi väärtuse edendamine on ühtlasi vastus kultuurivara tahtlikule hävitamisele konfliktipiirkondades. Oluline on tagada, et Euroopa kultuuripärandiaasta ja kõik asjakohastes raamistikes välja töötatud välissuhete algatused üksteist täiendaksid. Meetmed kultuuripärandi kaitseks ja edendamiseks asjakohaste välissuhete vahendite raames peaksid muu hulgas kajastama vastastikust huvi, mis on seotud kogemuste ja väärtuste vahetamisega kolmandate riikidega. Euroopa kultuuripärandiaasta peaks edendama asjaomaste kultuuride vastastikust tundmist, austust ja mõistmist.
- (22) Kandidaatriigid ja võimalikud kandidaatriigid peaksid olema tihedalt seotud Euroopa kultuuripärandiaasta meetmetega. Tuleks üritada kaasata ka Euroopa naabruspoliitikas osalevaid riike ja teisi partnerriike, kui see on asjakohane. Selline kaasamine saab toimuda asjakohastes koostöö ja dialoogi raamistikes, eelkõige kodanikuühiskonna dialoogi kontekstis liidu ja kõnealuste riikide vahel.

⁽¹⁾ Nõukogu järeldused kultuuripärandi kaasava juhtimise kohta (ELT C 463, 23.12.2014, lk 1).

⁽²⁾ Regioonide Komitee arvamus teemal „Euroopa kultuuripärand – ühtse lähenemisviisi suunas“ (ELT C 195, 12.6.2015, lk 22).

- (23) Euroopa kultuuripärandi kaitsmine, säilitamine ja rikastamine ühtib olemasolevate liidu programmide eesmärkidega. Seetõttu on võimalik Euroopa kultuuripärandiaasta eesmärke rakendada, kasutades neid programme kooskõlas nende olemasolevate sätetega ja nähes rahastamisprioriteetid ette iga-aastaselt või mitmeaastaselt alusel. Programmid ja poliitilised põhimõtted valdkondades nagu kultuur, haridus, põllumajandus ja maaelu areng, regionaalareng, sotsiaalne ühtekuuluvus, merendus, keskkond, turism, digitaalse ühtse turu strateegia, teadusuuringud ja innovatsioon ning teabevahetus aitavad otseselt ja kaudselt kaasa Euroopa kultuuripärandi kaitsele, rikastamisele, uuenduslikule taaskasutamisele ja edendamisele ning võivad Euroopa kultuuripärandiaastat toetada kooskõlas oma asjaomaste õiguslike raamistikega. Euroopa kultuuripärandiaasta eesmärkide toetamiseks võib lisaks liidu tasandi kaasrahastamisele kaaluda rahastamist liikmesriigi tasandil, sealhulgas paindlike rahastamismehhanismide abil, nagu avaliku ja erasektori partnerlus või ühisrahastamine.
- (24) Liidu finantshuve tuleks kogu kulutsükli vältel kaitsta proportsionaalsete meetmetega, mis hõlmavad õigusnormide rikkumise ärahoidmist, avastamist ja uurimist, kaotatud, alusetult väljamakstud või ebaõigesti kasutatud summade tagasinõudmist ning asjakohasel juhul haldus- ja rahalisi karistusi.
- (25) Käesoleva otsusega kehtestatakse Euroopa kultuuripärandiaasta kogu kestuseks rahastamispakett, mis on iga-aastase eelarvemenetluse käigus Euroopa Parlamendile ja nõukogule peamiseks juhiseks 2. detsembri 2013. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) ⁽¹⁾ punkti 17 tähenduses.
- (26) Kuna käesoleva otsuse eesmärke, nimelt soodustada Euroopa kultuuripärandi jagamist ja väärtustamist, parandada teadlikkust ühisest ajaloost ja ühistest väärtustest ning tugevdada ühisesse Euroopa ruumi kuulumise tunnet, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, kuna see nõuab riikidevahelist teabevahetust ja heade tavade levitamist kogu liidu tasandil, küll aga saab neid paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Reguleerimise

2018. aasta nimetatakse Euroopa kultuuripärandiaastaks („Euroopa aasta“).
- Euroopa aasta eesmärk on soodustada Euroopa kultuuripärandi kui ühisvara jagamist ja väärtustamist, parandada teadlikkust ühisest ajaloost ja ühistest väärtustest ning tugevdada ühisesse Euroopa ruumi kuulumise tunnet.

Artikkel 2

Eesmärgid

- Euroopa aasta üldeesmärgid on ergutada ja toetada liidu, liikmesriikide ning piirkondlike ja kohalike ametivõimude jõupingutusi koostöös kultuuripärandi valdkonnaga ning kodanikuühiskonnaga laiemalt, et kaitsta, säilitada, taaskasutada, rikastada, väärtustada ja edendada Euroopa kultuuripärandit. Euroopa aasta eelkõige
 - aitab edendada Euroopa kultuuripärandi kesksel rollil kultuurilises mitmekesisuses ja kultuuridevahelises dialoogis. Liikmesriikide pädevust täiel määral austades toob see esile selle, kuidas kõige paremini tagada Euroopa kultuuripärandi säilimine ja seda kaitsta, ning parimad võimalused, kuidas laiem ja mitmekesisem publik sellest osa saaks, kasutades selleks publiku arendamise meetmeid ja pärandialast haridust ning edendades seeläbi sotsiaalset kaasatust ja integratsiooni;

⁽¹⁾ ELT C 373, 20.12.2013, lk 1.

- b) edendab Euroopa kultuuripärandi panust ühiskonda ja majandusse, kasutades selle otsest ja kaudset majanduslikku potentsiaali, mis hõlmab võimet toetada kultuuri- ja loomesektoreid, sealhulgas väikseid ja keskmise suurusega ettevõtteid, innustada loovust ja innovatsiooni, edendada säästvat arengut ja turismi, suurendada sotsiaalset ühtekuuluvust ning luua püsivat tööhõivet;
- c) aitab edendada kultuuripärandit kui liidu ja kolmandate riikide vaheliste suhete olulist elementi, tuginedes partnerriikide huvile ja vajadustele ning Euroopa oskusteabele kultuuripärandi vallas.

2. Euroopa aasta erieesmärgid on järgmised:

- a) soodustada kultuuripärandit käsitlevaid lähenemisviise, mis on inimkesksed, kaasavad, tulevikku suunatud, paremini integreeritud, jätkusuutlikud ja valdkonnaülesed;
- b) edendada kultuuripärandi kaasava juhtimise ja haldamise innovaatilisi mudeleid, mis hõlmavad kõiki sidusrühmi, sealhulgas ametiasutusi, kultuuripärandi valdkonda, erasektori osalisi ja kodanikuühiskonna organisatsioone;
- c) edendada arutelu, teadustegevust ja heade tavade vahetamist kultuuripärandi säilitamise, kaitsmise, innovaatilise taaskasutamise ja rikastamise kvaliteedi kohta ning tänapäeval ajaloolisse keskkonda sekkumise kohta;
- d) edendada lahendusi, mis muudavad kultuuripärandi kõigile kättesaadavaks, sealhulgas digivahendite kaudu, kõrvaldades sotsiaalsed, kultuurilised ja füüsilised takistused ning arvestades erivajadustega inimestega;
- e) tuua esile ja tõhustada kultuuripärandi positiivset panust ühiskonda ja majandusse teadusuuringute ja innovatsiooni kaudu, muu hulgas tugevdades sellise panustamise liidu tasandi tõendite baasi;
- f) soodustada kultuuripärandi ja keskkonnapoliitika vahelist koostoimet kultuuripärandi integreerimisega keskkonna-, arhitektuuri- ja planeerimispoliitikasse ning energiatõhususe edendamiseks;
- g) soodustada piirkondliku ja kohaliku arengu strateegiaid, mis kasutavad kultuuripärandi potentsiaali, sealhulgas jätkusuutliku turismi edendamise kaudu;
- h) toetada erialaste oskuste arendamist ning parandada teadmiste haldamist ja teadmussiiret kultuuripärandi valdkonnas, võttes arvesse digitehnoloogiale ülemineku tagajärgi;
- i) edendada kultuuripärandit kui tänapäevase loometegevuse ja innovatsiooni inspiratsiooniallikat ning tuua esile kultuuripärandi valdkonna ning muude kultuuri- ja loomevaldkondade vahelise vastastikuse täiendamise võimalusi ja tihedamat suhtlust;
- j) suurendada hariduse ja elukestva õppe kaudu teadlikkust Euroopa kultuuripärandi olulisusest, keskendudes eelkõige lastele, noortele ja vanemaealistele inimestele, kohalikele kogukondadele ja raskesti ligipääsetavatele rühmadele;
- k) tõsta esile koostööpotentsiaali kultuuripärandi valdkonnas tugevamate sidemete arendamiseks liidus ja liitu mittekuuluvate riikidega ning kultuuridevahelise dialoogi, konfliktijärgse lepitamise ja konfliktide ennetamise soodustamiseks;
- l) edendada kultuuripärandit käsitlevat teadustegevust ja innovatsiooni; hõlbustada teadusuuringute tulemuste kasutuselevõtmist ja rakendamist kõigi sidusrühmade, eelkõige avaliku sektori asutuste ja erasektori poolt, ning lihtsustada uurimistulemuste levitamist laiemale üldsusele;
- m) soodustada liidu ja selle liikmesriikide vahelist sünergiat, muu hulgas tugevdades algatusi kultuuriväärtustega ebaseadusliku kaubitsemise tõkestamiseks, ning
- n) tuua 2018. aastal esile olulisi sündmusi, millel on Euroopa ja selle kultuuripärandi jaoks sümbolne tähendus.

Artikkel 3

Meetmete sisu

1. Meetmed, mida artiklis 2 sätestatud eesmärkide saavutamiseks võetakse, hõlmavad järgmisi Euroopa aasta eesmärkidega seonduvaid tegevusi liidu, liikmesriigi, piirkondlikul või kohalikul tasandil:
 - a) algatused ja üritused, millega edendatakse arutelu ja parandatakse teadlikkust kultuuripärandi tähtsusest ja väärtusest ning soodustatakse kodanike ja sidusrühmade kaasamist;
 - b) teavitustegevus, näitused, haridustegevus ja teadlikkuse parandamise kampaaniad, et anda edasi selliseid väärtusi nagu mitmekesisus ja kultuuridevaheline dialoog, kasutades tõendeid Euroopa rikkalikust kultuuripärandist, ning ergutada üldsuse osalust kultuuripärandi kaitses ja haldamises ning üldisemalt Euroopa aasta eesmärkide saavutamises;
 - c) liikmesriigi, piirkondliku ja kohaliku tasandi haldusasutuste ja muude organisatsioonide kogemuste ja heade tavade jagamine ning teabe levitamine kultuuripärandi kohta, sealhulgas Euroopa digitaalse raamatukogu Europeana kaudu;
 - d) uuringute ning teadus- ja innovatsioonitegevuse korraldamine ning nende tulemuste levitamine Euroopa või liikmesriigi tasandil ning
 - e) Euroopa aastaga seotud projektide ja võrgustike edendamine, sealhulgas meedia ja sotsiaalvõrgustike kaudu.
2. Komisjon ja liikmesriigid võivad vastavalt liidu või liikmesriigi tasandil määrata kindlaks ka muid tegevusi, millele ei ole lõikes 1 osutatud, eeldusel et need aitavad kaasa artiklis 2 sätestatud eesmärkide saavutamisele.
3. Liidu institutsioonid ja asutused ning liikmesriigid võivad lõigetes 1 ja 2 osutatud tegevuste edendamisel vastavalt kas liidu või liikmesriigi tasandil viidata Euroopa aastale ja kasutada selle logo.

Artikkel 4

Kooskõlastamine liikmesriikide tasandil.

Euroopa aasta tegevuses osalemise korraldamise eest liikmesriigi tasandil vastutavad liikmesriigid. Selleks määravad liikmesriigid oma koordinaatorid. Liikmesriikide koordinaatorid tagavad asjakohase tegevuse koordineerimise liikmesriigi tasandil.

Artikkel 5

Kooskõlastamine liidu tasandil

1. Komisjon korraldab regulaarselt liikmesriikide koordinaatorite kohtumisi, et kooskõlastada Euroopa aasta korraldamist. Sellistel kohtumistel vahetatakse ka teavet Euroopa aasta elluviimise kohta liikmesriigi ja liidu tasandil; Euroopa Parlamendi esindajad võivad osaleda neil kohtumistel vaateajatena.
2. Euroopa aasta kooskõlastamisel liidu tasandil järgitakse valdkonnaülest käsitlust, et tekitada sünergia liidu eri programmide ja kultuuripärandi projektide rahastamise algatuste vahel.
3. Komisjon korraldab regulaarselt sidusrühmade ja kultuuripärandi valdkonnas tegutsevate organisatsioonide või asutuste, sealhulgas olemasolevate rahvusvaheliste kultuurivõrgustike ja asjaomaste valitsusväliste organisatsioonide ning noorteorganisatsioonide esindajate kohtumisi, et need aitaksid tal ellu viia Euroopa aasta ettevõtmisi liidu tasandil.

Artikkel 6

Rahvusvaheline koostöö

Euroopa aasta eesmärkide täitmiseks teeb komisjon koostööd pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega, eelkõige Euroopa Nõukogu ja UNESCOga, tagades samal ajal liidu osalemise nähtavuse.

Artikkel 7

Liidu finantshuvide kaitse

1. Komisjon võtab asjakohaseid meetmeid, et tagada käesoleva otsuse alusel rahastatavate meetmete rakendamisel liidu finantshuvide kaitsmine, võttes ennetusmeetmeid pettuse, korruptsiooni ja mis tahes muu ebaseadusliku tegevuse ärahoidmiseks, mõjusate kontrollide ja inspekteerimistega ning rikkumiste avastamise korral alusetult väljamakstud summade tagasinõudmisega ning asjakohasel juhul tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate haldus- ja rahaliste karistustega.
2. Komisjonil või tema esindajatel ja kontrollikojal on õigus teha nii dokumentidel põhinevat kui ka kohapealset kontrolli ning inspekteerida kõiki toetusesaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, kes on käesoleva otsuse alusel liidu rahalisi vahendeid saanud.
3. Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib viia läbi uurimist, sealhulgas teha kohapealset kontrolli ja inspekteerida kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ ning nõukogu määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ⁽²⁾ sätestatud nõuete ja menetlustega, et teha kindlaks, kas käesoleva otsuse alusel rahastatud toetuslepingu, toetuse määramise otsuse või lepingu puhul on olnud tegemist liidu finantshuve kahjustava pettuse, korruptsiooni või muu ebaseadusliku tegevusega.
4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, sisaldavad käesoleva otsuse rakendamisest tulenevad koostöölepingud kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega, lepingud, toetuslepingud ja toetuse määramise otsused sätteid, mis annavad komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile sõnaselgelt õiguse korraldada oma vastava pädevuse piires sellist auditeerimist ja uurimist.

Artikkel 8

Rahastamine

Euroopa aasta rakendamise tegevuste kaasrahastamine liidu tasandil on kooskõlas olemasolevate programmide, näiteks programmi „Loov Euroopa“ suhtes kohaldatavate reeglite ja olemasolevate võimalustega iga-aastaste või mitmeaastaste prioriteetide seadmiseks. Euroopa aastat võib asjakohasel juhul toetada ka muudest programmidest ja meetmetest kooskõlas nende õiguslike ja finantssetetega.

Artikkel 9

Eelarve

Käesoleva otsuse rakendamise rahastamispakett ajavahemikuks 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2018 on 8 miljonit eurot.

Euroopa Parlament ja nõukogu kinnitavad iga-aastased eraldised vastavalt mitmeaastases finantsraamistikus sätestatud piirmääradele.

Artikkel 10

Järelevalve ja hindamine

Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2019 Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele aruande käesolevas otsuses ette nähtud algatuste rakendamise, tulemuste ja üldhinnangu kohta. Aruanne sisaldab ka ideid edasiseks ühiseks tegevuseks kultuuripärandi valdkonnas.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

*Artikkel 11***Jõustumine**

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Strasbourg, 17. mai 2017

Euroopa Parlamendi nimel
president
A. TAJANI

Nõukogu nimel
eesistuja
C. ABELA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU ÜHISAVALDUS

Vastavalt otsuse artiklile 9 on Euroopa kultuuripärandiaasta (2018) rakendamise rahastamispakett 8 miljonit eurot. Euroopa kultuuripärandiaasta ettevalmistamise rahastamiseks eraldatakse 1 miljon eurot 2017. aasta eelarve vahenditest. 2018. aasta eelarves reserveeritakse Euroopa kultuuripärandiaasta jaoks 7 miljonit eurot ja see on nähtav eraldi eelarvereaal. Sellest summast 3 miljonit eurot tuleb praegu programmis „Loov Euroopa“ ette nähtud vahenditest ning 4 miljonit eurot teiste olemasolevate vahendite prioriteetide muutmise teel olemasolevaid varusid kasutamata, ilma et see piiraks eelarvepädevate institutsioonide volitusi.

KOMISJONI AVALDUS

Komisjon võtab teadmiseks kaasseadusandjate kokkuleppe eraldada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu Euroopa kultuuripärandiaastat (2018) käsitleva otsuse artiklile 9 rahastamispakett suurusega 8 miljonit eurot. Komisjon tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artikli 314 kohaselt on aastaelarve kinnitamine eelarvepädevate institutsioonide õigus.

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

Teave Euroopa Liidu ja Cooki saarte valitsuse vahelise säästva kalapüügi partnerluslepingu jõustumise kohta

Euroopa Liit ja Cooki saared allkirjastasid 3. mail 2016 Brüsselis säästva kalapüügi partnerluslepingu ja 14. oktoobril 2016 Avaruas selle rakendamise protokollid.

Euroopa Liit teatas 28. veebruaril 2017, et on lõpule viinud lepingu jõustumiseks vajalikud sisemenetlused. Cooki saared esitasid oma teatise 10. mail 2017.

Seega jõustus leping 10. mail 2017 vastavalt lepingu artiklile 17.

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2017/865,**11. mai 2017,****Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalda ja perevägivalda ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel allkirjastamise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õiguslast koostööd kriminaalasjades**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 82 lõiget 2 ja artikli 83 lõiget 1 koostoimes artikli 218 lõikega 5,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit osales koos liikmesriikidega vaatlejana läbirääkimistel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalda ja perevägivalda ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (edaspidi „konventsioon“) üle, mille Euroopa Nõukogu ministrite komitee võttis vastu 7. aprillil 2011. Konventsioon avati allkirjutamiseks 11. mail 2011.
- (2) Konventsiooni artikli 75 kohaselt on konventsioon avatud liidule allkirjutamiseks.
- (3) Konventsiooniga luuakse laiaulatuslik ja mitmekülgne õigusraamistik, et kaitsta naisi igasuguse vägivalda eest. Konventsiooniga soovitakse naiste ja tütarlaste vastu suunatud vägivalda ning koduvägivalda ennetada, sellise vägivalda eest karistada ning selline vägivald kaotada. Konventsioon käsitleb mitmesuguseid meetmeid alates andmete kogumisest ja teadlikkuse suurendamisest kuni naiste vastu suunatud vägivalda eri vorme kriminaliseerivate õiguslike meetmeteni. Konventsioon hõlmab ohvrite kaitset ja tugiteenuste osutamist puudutavaid meetmeid ning käsitleb soolist vägivalda seoses varjupaiga ja rändega. Konventsiooniga luuakse eraldi järelevalvesüsteem tagamaks, et konventsiooniosalised rakendavad konventsiooni sätteid tõhusalt.
- (4) Konventsiooni allkirjutamine liidu nimel aitab saavutada naiste ja meeste võrdõiguslikkust kõigis valdkondades, mis on liidu üks peamine eesmärk ja väärtus, mida tuleb järgida igas liidu tegevuses vastavalt Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklitele 2 ja 3, Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklile 8 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklile 23. Naistevastane vägivald on naiste inimõiguste rikkumine ja äärmuslik diskrimineerimise vorm, mille juured on soolises ebavõrdsuses ning mis aitab kaasa ebavõrdsuse säilitamisele ja suurendamisele. Kohustudes konventsiooni rakendama, kinnitab liit tahet võidelda naistevastase vägivalda vastu oma territooriumil ja kogu maailmas ning tugevdab oma praegust poliitilist tegevust ja kriminaalmenetlusõiguse valdkonna olemasolevat ulatuslikku õigusraamistikku, mis on naiste ja tütarlaste jaoks eriti oluline.
- (5) Konventsiooniga reguleeritud valdkonnad kuuluvad nii liidu kui ka liikmesriikide pädevusse.
- (6) Konventsioonile tuleks liidu nimel alla kirjutada seoses küsimustega, mis kuuluvad liidu pädevusse niivõrd, kui konventsioon võib ühiseid norme mõjutada või nende kohaldamisala muuta. See kehtib eelkõige konventsiooni teatavate sätete kohta, mis puudutavad õiguslast koostööd kriminaalasjades ning varjupaika ja mittetagasisaatmist puudutavate konventsiooni sätete kohta.
- (7) Liidul on samuti ainupädevus võtta konventsioonis sätestatud kohustusi, mis on seotud liidu enda institutsioonide ja avaliku haldusega.
- (8) Kuna liidu pädevus ja liikmesriikide pädevus on omavahel seotud, peaks liit saama konventsiooni osaliseks koos selle liikmesriikidega, et nad saaksid ühiselt täita konventsioonis sätestatud kohustusi ja kasutada sidusalt neile antud õigusi.

- (9) Käesolev otsus puudutab konventsiooni sätteid, mis käsitlevad õigusosalast koostööd kriminaalasjades niivõrd, kui need sätted võivad ühiseid norme mõjutada või nende kohaldamisala muuta. Käesolev otsus ei puuduta konventsiooni artikleid 60 ja 61, mida käsitletakse teises allkirjastamist käsitlevas nõukogu otsuses, mis võetakse vastu samal ajal käesoleva otsusega.
- (10) Iirimaa ja Ühendkuningriigi jaoks on direktiivid 2011/36/EL ⁽¹⁾ ja 2011/93/EL ⁽²⁾ siduvad ning seetõttu osalevad nad käesoleva otsuse vastuvõtmisel.
- (11) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (12) Konventsioon tuleks allkirjastada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalga ja perevägivalga ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel allkirjastamiseks seoses küsimustega, mis puudutavad õigusosalast koostööd kriminaalasjades, antakse luba, tingimusel et nimetatud konventsioon sõlmitakse ⁽³⁾.

Artikkel 2

Nõukogu eesistujal on õigus määrata isik(ud), kes on volitatud konventsioonile liidu nimel alla kirjutama.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 11. mai 2017

Nõukogu nimel
eesistuja
R. GALDES

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta direktiiv 2011/36/EL, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust ning inimkaubanduse ohvrite kaitset ja millega asendatakse nõukogu raamotsus 2002/629/JSK (ELT L 101, 15.4.2011, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/93/EL, mis käsitleb laste seksuaalse kuritarvitamise ja ärakasutamise ning lasteporno vastast võitlust ja mis asendab nõukogu raamotsuse 2004/68/JSK (ELT L 335, 17.12.2011, lk 1).

⁽³⁾ Konventsiooni tekst avaldatakse koos selle sõlmimise otsusega.

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2017/866,**11. mai 2017,****Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalda ja perevägivalda ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel allkirjastamise kohta seoses varjupaiga ja mittetagasisaatmisega**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 78 lõiget 2 koostoimes artikli 218 lõikega 5,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit osales koos liikmesriikidega vaotlejana läbirääkimistel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalda ja perevägivalda ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (edaspidi „konventsioon“) üle, mille Euroopa Nõukogu ministrite komitee võttis vastu 7. aprillil 2011. Konventsioon avati allkirjutamiseks 11. mail 2011.
- (2) Konventsiooni artikli 75 kohaselt on konventsioon avatud liidule allkirjutamiseks.
- (3) Konventsiooniga luuakse laiaulatuslik ja mitmekülgne õigusraamistik, et kaitsta naisi igasuguse vägivalda eest. Konventsiooniga soovitakse naiste ja tütarlaste vastu suunatud vägivalda ning koduvägivalda ennetada, sellise vägivalda eest karistada ning selline vägivald kaotada. Konventsioon käsitleb mitmesuguseid meetmeid alates andmete kogumisest ja teadlikkuse suurendamisest kuni naiste vastu suunatud vägivalda eri vorme kriminaliseerivate õiguslike meetmeteni. Konventsioon hõlmab ohvrite kaitset ja tugiteenuste osutamist puudutavaid meetmeid ning käsitleb soolist vägivalda seoses varjupaiga ja rändega. Konventsiooniga luuakse eraldi järelevalvestüsteem tagamaks, et konventsiooniosalised rakendavad konventsiooni sätteid tõhusalt.
- (4) Konventsiooni allkirjutamine liidu nimel aitab saavutada naiste ja meeste võrdõiguslikkust kõigis valdkondades, mis on liidu üks peamine eesmärk ja väärtus, mida tuleb järgida igasuguses liidu tegevuses vastavalt Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklitele 2 ja 3, Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklile 8 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklile 23. Naistevastane vägivald on naiste inimõiguste rikkumine ja äärmuslik diskrimineerimise vorm, mille juured on soolises ebavõrdsuses ning mis aitab kaasa ebavõrdsuse säilitamisele ja suurendamisele. Kohustudes konventsiooni rakendama, kinnitab liit tahet võidelda naistevastase vägivalda vastu oma territooriumil ja kogu maailmas ning tugevdab oma praegust poliitilist tegevust ja kriminaalmenetlusõiguse valdkonna olemasolevat ulatuslikku õigusraamistikku, mis on naiste ja tütarlaste jaoks eriti oluline.
- (5) Konventsiooniga reguleeritud valdkonnad kuuluvad nii liidu kui ka liikmesriikide pädevusse.
- (6) Konventsioonile tuleks liidu nimel alla kirjutada seoses küsimustega, mis kuuluvad liidu pädevusse niivõrd, kui konventsioon võib ühiseid norme mõjutada või nende kohaldamisala muuta. See kehtib eelkõige konventsiooni teatavate sätete kohta, mis puudutavad õiguslast koostööd kriminaalasjades ning varjupaika ja mittetagasisaatmist puudutavate konventsiooni sätete kohta.
- (7) Liidul on samuti ainupädevus võtta konventsioonis sätestatud kohustusi, mis on seotud liidu enda institutsioonide ja avaliku haldusega.
- (8) Kuna liidu pädevus ja liikmesriikide pädevus on omavahel seotud, peaks liit saama konventsiooni osaliseks koos selle liikmesriikidega, et nad saaksid ühiselt täita konventsioonis sätestatud kohustusi ja kasutada sidusalt neile antud õigusi.

- (9) Käesolev otsus puudutab üksnes konventsiooni artikleid 60 ja 61. Käesolev otsus ei puuduta konventsiooni sätteid õiguslase koostöö kohta kriminaalasjades, mida käsitletakse teises allkirjastamist käsitlevas nõukogu otsuses, mis võetakse vastu samal ajal käesoleva otsusega.
- (10) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 kohaselt ja ilma et see piiraks kõnealuse protokoll artikli 4 kohaldamist ei osale nimetatud liikmesriigid käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole nende suhtes siduv ega kohaldatav.
- (11) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (12) Konventsioon tuleks allkirjastada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel allkirjastamiseks seoses varjupaiga ja mittetagasisaatmisega antakse luba, tingimusel et nimetatud konventsioon sõlmitakse ⁽¹⁾.

Artikkel 2

Nõukogu eesistujal on õigus määrata isik(ud), kes on volitatud konventsioonile liidu nimel alla kirjutama.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 11. mai 2017

Nõukogu nimel
eesistuja
R. GALDES

⁽¹⁾ Konventsiooni tekst avaldatakse koos selle sõlmimise otsusega.

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2017/867,

7. veebruar 2017,

omandiõiguse osalise üleandmise korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL artikli 76 alusel kaitstavate kokkulepete klasside kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012, (¹) eriti selle artiklit 76,

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiivi 2014/59/EL kohaselt peavad liikmesriigid tagama teatavate kokkuleppeklasside puhul kaitse kriisilahendusmenetluses oleva krediitiasutuse või investeerimisühingu varade, õiguste ja kohustuste osalise üleandmise ajal. Sama kaitset on vaja, kui kriisilahendusamet sunniviisiliselt muudab selle lepingu tingimusi, mille osaline on kriisilahendusmenetluses olev krediitiasutus või investeerimisühing. Sellise kaitse eesmärk on osalise üleandmise või lepingulise muudatuse jõustumise korral hoida ära kõnealuste kokkulepete alusel omavahel seotud varade, õiguste ja kohustuste üksteisest eraldamist.
- (2) Sellise kaitsemeetme nõuetekohaseks kohaldamiseks on vaja kindlaks määrata nende kokkulepete täpsed liigid, mis kuuluvad direktiivi 2014/59/EL alusel sätestatud iga klassi kohaldamisalasse. Kõige sobivam meetod liikide kindlaksmääramiseks on täiendada direktiivis 2014/59/EL kehtestatud eeskirju ja määratlusi üksikasjalike eeskirjade ja määratlustega. Seda meetodit tuleks eelistada selliste konkreetsete kokkulepete loetelu koostamisele, mida võib sõlmida eri liikmesriikide õigusaktide alusel, kuna seda oleks keeruline koostada ja see vajaks pidevat ajakohastamist. Seepärast tuleks käesoleva määrusega selgitada ja vajaduse korral piirata direktiiviga 2014/59/EL ette nähtud kaitsemeetmete eri vormide kohaldamisala iga kokkuleppeklassi puhul.
- (3) Direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõikes 2 sätestatud eri kokkuleppeklasse on kirjeldatud erineva üksikasjalikkusega: mõnda klassi on kirjeldatud täielikult, mõnda aga ebamäärasemalt. Lisaks on mõni klass seotud ühte liiki lepingulise suhte ja kohustusega või piiratud arvu lepinguliste suhte ja kohustusega, samas kui teised hõlmavad suuremat arvu ja piiramatut ulatuses lepingulisi kohustusi, tehinguid ja suhteid. Sellised viimati nimetatud klassid võivad potentsiaalselt hõlmata kõiki juriidilisi ja lepingulisi suhteid krediitiasutuse või investeerimisühingu ja ühe või rohkema tema vastaspoolte vahel. Kui selliseid kokkuleppeklasse tuleks täielikult kaitsta, võivad osalised üleandmised osutada kriisilahendusametute jaoks keeruliseks või üldse võimatuks. Seepärast on asjakohane vältida ülemäärast kaitset, mis võiks laieneda kõigile varadele, õigustele ja kohustustele krediitiasutuste ja investeerimisühingute ja nende vastaspoolte vahel.
- (4) Mõni kaitstud kokkulepete klassidest on üldisemalt määratletud direktiivis 2014/59/EL. Selleks et parandada kohaldamisala täpsust eelkõige seoses tagatiskokkulepete, tasaarvestuskokkulepete (nii *set-off* kui ka *netting*) ja struktureeritud finantskokkulepetega, tuleks need klassid täiendavalt täpsustada. Käesolev delegeeritud määrus ei peaks osaliste üleandmise korral takistama kriisilahendusametustel kaitsmast üksikute üleandmisjuhtumite puhul selliseid tasaarvestuskokkuleppeid (nii *set-off* kui ka *netting*), mida tunnustatakse kohaldatavate usaldatavusnõuete

(¹) ELT L 173, 12.6.2014, lk 190.

alusel riskimaandamisvahendina ja kui sellise tunnustamise tingimus on kaitse eelkõige seoses eraldamatusena. Kriisilahendusametustel peaks olema lubatud otsustada sellise laiendatud kaitse andmise üle üksikute kriisilahendusjuhtumite puhul.

- (5) Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad sõlmida nn kõikehõlmava või koondava tasaarvestuskokkuleppe, mis hõlmab osaliste vahelisi mis tahes õigusi ja kohustusi. Sellist liiki kokkuleppe tulemusena oleksid osaliste vahelised mis tahes kohustused kaitstud üksikest eraldamise eest. See muudaks osalise üleandmise seoses sellise vastaspoolega võimatuks ja kokkuvõttes takistaks see üldiselt vahendi kasutamist, kuna kriisilahendusametused ei pruugi isegi suuta eristada, millised kohustused on või ei ole nende kokkulepetega kaetud. Seega tuleks täiendavalt selgitada, et kõikehõlmavad ja koondavad tasaarvestuskokkulepped, mis hõlmavad lepinguosaliste vahel mis tahes varasid, õigusi ja kohustusi, ei peaks kvalifitseeruma kaitstud kokkulepeteks.
- (6) Direktiivi 2014/59/EL artikliga 80 on kehtestatud, et direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 2 kohaste kaitstud kokkulepete määratluse mis tahes kitsendamine ei tohiks mõjutada kauplemis-, kliiringu- või arveldussüsteemide toimimist, kui need süsteemid kuuluvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/26/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punkti a kohaldamisalasse. Seepärast peaksid kriisilahendusametused olema kohustatud kaitsma direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõikes 2 osutatud kokkulepete kõiki liike, mis on seotud vastaspoole tegevusega keskse vastaspoolena. Siia kuulub Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 648/2012⁽²⁾ artikli 42 kohase tagatisfondiga hõlmatud tegevus, kuid ei pea piirduma sellega.
- (7) Sama kehtib makse- või väärtpaberiarveldussüsteemidega seonduvate varade, õiguste ja kohustuste puhul. Kuna direktiivi 98/26/EÜ kohaldamisalasse kuuluvad tasaarvestuskokkulepped on maksejõuetuse korral kaitstud, peaksid need olema ühtsuse huvides kaitstud ka direktiivi 2014/59/EL artikli 76 alusel. Siiski on aga asjakohane laiendada vajaduse korral kõnealuse direktiivi artikli 76 lõike 2 kohase kaitse ulatust kõigile kokkulepetele makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemidega ja nendega seotud tegevusele.
- (8) Vajadus täpsustada sellise kokkuleppe ulatust, mille suhtes teatavatel juhtudel kohaldatakse direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 2 kohaseid kaitsemeetmeid, ei peaks üldiselt takistama kriisilahendusametusi kaitsmast mis tahes klassi kuuluvaid kokkuleppeid, mis saab liigitada ühte kõnealuses artiklis osutatud kategooriatest ja mis on nende riiklike maksejõuetust käsitlevate õigusaktide alusel (sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/24/EÜ⁽³⁾ ülevõttev õigusakt) maksejõuetusmenetluses kaitstud nende kokkulepete alla kuuluvate varade, õiguste ja kohustuste eraldamise eest. Nii on see juhul, kui võlausaldaja saab jätkuvalt kasutada kokkuleppest tulenevaid õigusi, v.a juhul, kui kogu tehing oli riikliku maksejõuetusõiguse alusel kuulutatud tühiseks. See kehtib eriti tagatis- ja tasaarvestuskokkulepete puhul, mis on kaitstud riikliku maksejõuetusõigusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse direktiivis 2014/59/EL sätestatud mõisteid. Samuti kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „väärtpaberistamine“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013⁽⁴⁾ artikli 4 lõike 1 punktis 61 määratletud väärtpaberistamine;
- 2) „lepingujärgsed tasaarvestuskokkulepped“ – määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 295 määratletud lepingujärgsed tasaarvestuskokkulepped.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. aprilli 2001. aasta direktiiv 2001/24/EÜ krediidiasutuste saneerimise ja likvideerimise kohta (EÜT L 125, 5.5.2001, lk 15).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

Artikkel 2

Tagatiskokkulepetega, sealhulgas väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega, seonduvad tingimused

Direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 2 punkti a kohased tagatiskokkulepped hõlmavad järgmist:

- 1) kokkulepped, millega nähakse ette garantiid, käendused ja tagatised;
- 2) pandiõigused ja muud materiaalsete tagatistega seotud huvid;
- 3) väärtpaberite laenuks andmise tehingud, mille puhul ei ole ette nähtud tagatise täieliku omandiõiguse üleminekut ja mille korral üks pool (laenuandja) laenab teisele poolele (laenuvõtja) tasu või intressimakse eest väärtpabereid ja laenuvõtja annab laenuandjale laenu kestuse ajaks tagatise.

Tagatiskokkulepped kvalifitseeruvad direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 2 punkti a kohasteks tagatiskokkulepeteks üksnes siis, kui õigused ja varad, millega tagatise õigus on seotud või oleks seotud pärast jõustava sündmuse toimumist, on vastavalt kokkuleppe tingimustele ja kohaldatavale siseriiklikule õigusele piisavalt kindlaks tehtud või kindlaks tehtavad.

Artikkel 3

Tasaarvestuskokkulepetega (set-off) seotud tingimused

1. Krediitiasutuse või investeerimisühingu ja ühe vastaspoole vahel sõlmitud tasaarvestuskokkulepped (*set-off*) kvalifitseeruvad direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 2 punktis c osutatud tasaarvestuskokkulepeteks, kui need on seotud finantslepingutest või tuletisinstrumentidest tulenevate õiguste ja kohustustega.
2. Krediitiasutuse või investeerimisühingu ja ühe või rohkema vastaspoole vahel sõlmitud tasaarvestuskokkulepped (*set-off*) kvalifitseeruvad direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 2 punktis c osutatud tasaarvestuskokkulepeteks mis tahes järgmisel juhul:
 - a) kokkulepped on seotud vastaspoole tegevusega keskse vastaspoolena, eelkõige määruse (EL) nr 648/2012 artiklis 42 osutatud tagatistfondiga hõlmatud tegevuse puhul;
 - b) kokkulepped on seotud direktiivi 98/26/EÜ artikli 2 punktis a määratletud süsteemide või muude makse- või väärtpaberiarveldussüsteemide suhtes olevate õiguste ja kohustustega ning on seotud nende tegevusega makse- või väärtpaberiarveldussüsteemidena.
3. Kriisilahendusametused võivad üksikute juhtumite puhul otsustada, et krediitiasutuse või investeerimisühingu ja ühe või rohkema konkreetse vastaspoole vahel sõlmitud tasaarvestuskokkulepped (*set-off*), kui need on seotud muude kui lõigetes 1 ja 2 osutatud õiguste ja kohustuste liikidega, võivad kvalifitseeruda direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 2 punktis c osutatud tasaarvestuskokkulepeteks, kui neid tunnustatakse kohaldatavate usaldatavusnõuete alusel riskimaandamisvahendina ja sellise tunnustamise tingimus on kaitse eelkõige seoses eraldamatusega.

Artikkel 4

Tasaarvestuskokkulepetega (netting) seotud tingimused

1. Krediitiasutuse või investeerimisühingu ja ühe vastaspoole vahel sõlmitud lepingulised tasaarvestuskokkulepped (*netting*) kvalifitseeruvad direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 2 punkti d kohasteks tasaarvestuskokkulepeteks, kui need on seotud finantslepingutest või tuletisinstrumentidest tulenevate õiguste ja kohustustega.
2. Krediitiasutuse või investeerimisühingu ja ühe või rohkema vastaspoole vahel sõlmitud lepingulised tasaarvestuskokkulepped (*netting*) kvalifitseeruvad direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 2 punkti d kohasteks tasaarvestuskokkulepeteks mis tahes järgmisel juhul:
 - a) kokkulepped on seotud vastaspoole tegevusega keskse vastaspoolena, eelkõige määruse (EL) nr 648/2012 artiklis 42 osutatud tagatistfondiga hõlmatud tegevuse puhul;
 - b) kokkulepped on seotud direktiivi 98/26/EÜ artikli 2 punktis a määratletud süsteemide või muude makse- või väärtpaberiarveldussüsteemide suhtes olevate õiguste ja kohustustega ning on seotud nende tegevusega makse- või väärtpaberiarveldussüsteemidena.

3. Kriisilahendusasutused võivad üksikute juhtumite puhul otsustada, et krediidasutuse või investeerimisühingu ja ühe või mitme vastaspoole vahel sõlmitud tasaarvestuskokkulepped (*netting*) võivad kvalifitseeruda direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 2 punkti d kohasteks tasaarvestuskokkulepeteks, kui neid tunnustatakse kohaldatavate usaldatavusnõuete alusel riskimaandamisvahendina ja sellise tunnustamise tingimus on kaitse eelkõige seoses eraldamatusega.

Artikkel 5

Tagatiskokkulepete, tasaarvestuskokkulepete (*set-off* ja *netting*) ja struktureeritud finantskokkulepete suhtes kohaldatavad üldtingimused

1. Artiklitega 2, 3 ja 4 ei piirata kriisilahendusasutuste järgmisi volitusi:
 - a) kaitsta mis tahes liiki kokkuleppeid, mis võib liigitada direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 2 punkti a, c, d või f alla ja mis on tavapärasel maksejõuetusmenetluses kohaldatava siseriikliku maksejõuetusõiguse (sealhulgas direktiivi 2001/24/EÜ ülevõtmise õigusaktid) alusel kaitstud kõnealuste kokkulepete alla kuuluvate varade, õiguste ja kohustuste ajutise või tähtajatu eraldamise, peatamise või tühistamise eest;
 - b) kaitsta mis tahes liiki kokkuleppeid, mis ei kuulu direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 2 kohaldamisalasse ja mis on tavapärasel maksejõuetusmenetluses kohaldatava siseriikliku maksejõuetusõiguse (sealhulgas direktiivi 2001/24/EÜ ülevõtmise õigusaktid) alusel kaitstud kõnealuste kokkulepete alla kuuluvate varade, õiguste ja kohustuste ajutise või tähtajatu eraldamise, peatamise või tühistamise eest.
2. Kriisilahendusasutused võivad üksikute juhtumite puhul arvata direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 1 kohase kaitse alt välja tagatis- või tasaarvestuskokkulepped (*set-off* ja *netting*), mis on seotud lepingutega, mis sisaldavad mis tahes tingimust, mis lubab vastaspoole maksejõuetuse korral tasuda maksejõulisel vastaspoolel maksejõuetule poolele maksed üksnes osaliselt või neid üldse mitte tasuda, isegi juhul, kui maksejõuetu pool on netovõltsaldaja.

Artikkel 6

Tingimused, mis on seotud struktureeritud finantskokkulepetega, sealhulgas väärtpaberistamised ja riskide maandamiseks kasutatavad instrumendid

1. Direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 2 punkti f kohased struktureeritud finantskokkulepped hõlmavad järgmist:
 - a) väärtpaberistamised, kus aluspositsioonid on jaotatud seeriatesse ja on väärtpaberistamise tehingu algataja bilansist kantud omandiõiguse täieliku ülekandmise teel üle kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule või üksusele (nn tegeliku müügiga seotud väärtpaberistamine);
 - b) väärtpaberistamine lepinguliste instrumentide kaudu, kui alusvarad jäävad kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu või üksuse bilanssi (sünteeiline väärtpaberistamine).

Tegeliku müügiga seotud väärtpaberistamise korral käsitatakse väärtpaberistamise tehingu algataja mis tahes rolli (sealhulgas maksete vahendamine, mis tahes vormis riskikaitse pakkumine või likviidsuse pakkumine) kohustusena, mis moodustab osa struktureeritud finantskokkulepest.

Sünteeilise väärtpaberistamise puhul käsitatakse tagasisest tulenevat õigust õigusena, mis moodustab osa struktureeritud finantskokkulepest üksnes siis, kui see on seotud konkreetsete varadega, mis on piisava täpsusega kindlaks tehtud või kindlaks tehtavad vastavalt kokkuleppe tingimustele ja kohaldatavale siseriiklikule õigusele.

2. Kokkuleppeid, mis kujutavad endast väärtpaberistamise struktuuri, mis hõlmab väärtpaberistamise tehingu algatajaid, emitente, usaldusisikuid, maksete vahendajaid, rahavoogude juhte ning vahetustehingute ja krediidiriski kaitse vastaspooli, loetakse moodustavat osa struktureeritud finantskokkulepest, kui sellised vastastikused suhted on otse seotud alusvarade ja maksetega, mis tuleb nende varade toodetud tulust teha struktureeritud instrumentide omanikele. Kõnealused vastastikused suhted hõlmavad kohustusi ja õigusi, mis on seotud alusvarade, emiteeritud instrumentidest tulenevate kohustuste ja tagatiskokkulepetega, sealhulgas tuletistehingutega, mida on vaja nendest kohustustest tuleneva maksevoos säilitamiseks.

3. Lõike 2 kohaldamine ei tohiks piirata kriisilahendusasutuse õigust otsustada juhtumipõhiselt ja võttes arvesse direktiivi 2014/59/EL artikli 76 lõike 2 punkti f kohase struktureeritud finantskokkuleppe konkreetset struktuuri, et muud kokkulepped lõikes 2 osutatud poole vahel (nt maksete vahendamise lepingud), mis ei ole otse seotud alusvarade ja tehtavate maksetega, moodustavad osa sellisest struktureeritud finantskokkulepest.

*Artikkel 7***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 7. veebruar 2017

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2017/868,**19. mai 2017,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ⁽²⁾ eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voo ru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.
- (2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvatud rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 19. mai 2017

Komisjoni nimel
presidendi eest
põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi
peadirektor
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 671.⁽²⁾ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(eurot 100 kg kohta)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	MA	119,1
	TN	158,2
	TR	94,0
	ZZ	123,8
0709 93 10	TR	131,2
	ZZ	131,2
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	58,9
	MA	58,6
	TR	41,8
	ZA	88,5
	ZZ	62,0
0805 50 10	AR	123,2
	TR	65,0
	ZA	207,1
	ZZ	131,8
0808 10 80	AR	94,0
	BR	115,9
	CL	126,4
	CN	145,5
	NZ	158,4
	US	107,1
	ZA	100,2
	ZZ	121,1

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni 27. novembri 2012. aasta määruses (EL) nr 1106/2012, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 471/2009 (mis käsitleb ühenduse statistikat väliskaubanduse kohta kolmandate riikidega) seoses riikide ja territooriumide nomenklatuuri ajakohastamisega (ELT L 328, 28.11.2012, lk 7). Kood „ZZ“ tähistab „muud päritolu“.

OTSUSED

**NÕUKOGU OTSUS (EL, Euratom) 2017/869,
16. mai 2017,
millega nimetatakse ametisse kontrollikoja liige**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 286 lõiget 2,
võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 106a,
võttes arvesse Ungari ettepanekut,
võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾
ning arvestades järgmist:

- (1) Szabolcs FAZAKASE ametiaeg lõppes 6. mail 2016.
- (2) Seetõttu tuleks ametisse nimetada uus liige,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Ildikó GÁLL-PELCZ nimetatakse kontrollikoja liikmeks ajavahemikuks 1. septembrist 2017 kuni 31. augustini 2023.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel, 16. mai 2017

Nõukogu nimel
eesistuja
L. GRECH

⁽¹⁾ 27. aprilli 2017. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

PARANDUSED

Komisjoni 7. aprilli 2017. aasta määruse (EL) 2017/693 (millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 396/2005 II, III ja V lisa seoses teatavates toodetes või nende pinnal esinevate bitertanooli, kloromekvaadi ja tebufenpüraadi jääkide piirnormidega) parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 101, 13. aprill 2017)

Leheküljel 12, lisa punkti 1 alapunkti b tabelis, millega asendatakse määruse (EÜ) nr 396/2005 II lisa kloromekvaati käsitleva veerg

asendatakse

„1030000	Linumunad	0,01 (*)“
1030010	Kanad	
1030020	Pardid	
1030030	Haned	
1030040	Vutid	
1030990	Muud	

järgmisega:

„1030000	Linumunad	0,1“
1030010	Kanad	
1030020	Pardid	
1030030	Haned	
1030040	Vutid	
1030990	Muud	

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)



Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET